Recensie: Patsers ***1/2

Kinepolis Antwerpen
maandag 17 februari 2025

foto © The Searchers

Recensie:
7 jaar na Patser is er nu het vervolg: Patsers. Het is de zevende film van Adil El Arbi en Bilall Fallah, en het zal niet de laatste zijn want tijdens de aftiteling krijgt de kijker mee dat er een vervolg komt. Het regisseursduo kiest dus slim om dezelfde truc toe te passen zoals Marvel dat doet. Even zien we ook Matteo Simoni gewoon wandelen in een stilstaand actiebeeld, alsof we in een comic zitten tijdens deze prent trouwens. Patsers bevat bijzonder veel actie maar is bovenal een heerlijke komedie. De humor ligt er lekker dik op dat je het geheel nooit écht au sérieux gaat nemen. Behalve dan die ene vraag die aan de hacker/apps experte Femke (Pommelien Thijs) gesteld wordt in de wagen: 'Kunt gij zingen?'. Dat gaat zo diep dat we de rest van de prent maar bleven zoeken naar het antwoord om het uiteindelijk niet te vinden. Misschien hebben we dat wél tegen de derde.

Beginnen zullen we met het heikele punt van Patsers aanstippen: de geluidsmix zit echt niet goed. Zeker niet in het begin wanneer we Simoni het verhaal horen vertellen, lijkt zijn stem en die van de dialogen achter de achtergrond/effectgeluiden en muziek te steken en niet andersom. Die ondertitels komen dus zeker van pas. Maar na verloop van tijd wennen je oren er op den duur wel aan. Al moet gezegd dat zo, zeker in het begin, de acteurs die waanzinnig sterk zijn in hun gelaatsuitdrukkingen met kop en schouders boven de rest uitsteken.
Jennifer Heylen speelt de politieagente Jana. Via de blik in haar ogen alleen al die ze toont, overtuigt ze ons meteen en benadrukt ze de verbetenheid van haar personage om de drugsmaffia op te rollen. Ook haar collega van kleur die weliswaar aan de andere kant staat, die van de criminelen en even lacherig 'Papaoutai' (naar Stromaes hit) genoemd wordt, is bijzonder sterk. Jammer dat dit personage er wellicht niet zal bij zijn in de derde film.
Volgens Adamo (Matteo Simoni) is Patsers geen goeie titel om zijn verhaal te brengen. 'Goei gasten' past beter zoals Mohammed die net als 95% van de Marokkanen een perfect en keurig leven leidt in Antwerpen. Niet Adamo, maar wel hij zal met Badia (Nora Gharib) trouwen. Adamo zou volledig legit handelen vanaf nu. Maar dat blijkt een leugen. Hij is aan het scharrelen en nog wel degelijk voor zo'n 15% volgens hem met drugs bezig om zijn toekomst 'veilig' te stellen.
Wanneer ie echter een ton van het witte poeder verliest en die en hij in handen valt van de politie, een deal die hij voor tante Mounja (Soundos El Ahmadi) moest zien te regelen, doel was dat ie daarna helemaal aan de top zou komen te staan van de cocaïnetraffic in Antwerpen, draait ie de bak in. Maar via een sjoemelende

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

advocaat komt ie dankzij procedurefouten al snel vrij. Probleem echter is dat hij dat te danken heeft aan Barabas (Ward Kerremans) die voor een andere bende werkt en hem als 'headhunter' afdreigt partij te kiezen voor zijn baas. Zo niet zullen zijn vrienden Badia, Junes (Junes Lazaar), die een BV werd door aan een danswedstrijd deel te nemen op tv, en Volt (Saïd Boumazoughe), die constant verslaafd geraakte aan drugs en telkens moest zien af te kicken, maar vooral moeite heeft om de heilige dan wel de duivel in hem te volgen, doelwitten worden. Het risico is dat ook zij opnieuw betrokken zullen geraken en partij moeten kiezen. Kortom: het wordt een kat-en-muisspel.

Visueel leveren Adil El Arbi en Bilall Fallah met Patsers een filmfeest af, met verwijzingen naar de eighties, naar de foute kant ervan, naar VHS, naar Marvel zoals gezegd, naar gaming waarin het ene non-player character na het andere wordt neergeknald of op een andere manier om het leven gebracht wordt, maar in de dialogen zit die heerlijke zelfrelativerende humor die verwijst naar typisch Vlaamse zaken waardoor het geheel toch bijzonder licht aanvoelt en lang niet zo donker als wat men tijdens promo-interviews durft te beweren.

Een Mega Toby-grap mocht zeker niet ontbreken in deze actiekomedie, zeker niet wanneer Louis Talpe zelf ook te zien is in Patsers. Maar stellen dat deze film donkerder is dan de vorige durven we dus te betwijfelen. Wij hebben ons vooral kostelijk geamuseerd met de humor.

Dé vraag na Patsers is of Adamo zijn zona overleeft en wat Badia gaat doen met haar woede. Gaat ze die blijven weten te kanaliseren in haar boksclub of heeft ze een bijkomende uitlaatklep nodig? Want oh ja, zij wil wraak nemen om wat haar is aangedaan …

Tot het vervolg er is, zal je het moeten stellen met Nora Gharib die onder andere 'Ik wil jou, jij wil mij. Ik weet een plekje waar ze ons niet vinden. Jij mag me verslinden. Doe het héél zachtjes, geen kreetjes en geen lachjes. Héél zachtjes.' en 'Hittegolf, in mijn hart. Laat mij vanavond naar je kamer komen. Duizend hete dromen. Ik wil jou, jij wil mij. Slaap nu maar zacht en laat je ramen open. 'k Kom eraan geslopen. Doe het héél zachtjes. Geen kreetjes en geen lachjes. Héél zachtjes.' en andere dubbelzinnige teksten van K3 samen met Hanne en de immer deugdelijke Julia zal zingen de komende maanden…

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.